

ΧΡΙΣΤΙΑ ΣΥΝΔΕΡΙΟΥ

Αραστηριότητες για τα Μαχημένα Πέταλα της
ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΠΟΥΛΗΣ: ΓΝΩΣΗ, ΑΓΑΠΗ, ΕΠΕΥΘΕΡΙΑ, ΤΥΧΗ,
ΧΑΡΗ, ΥΠΟΜΟΝΗ, ΧΙΟΥ ΜΟΡΑΚΙ, ΣΕΜΝΟΤΗΤΑ, ΠΡΟΚΟΠΗ, ΤΟΛΜΗ

1.

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑ

1. ΜΑΧΗΜΕΝΑ

2. ΑΓΑΠΗ

3. ΡΟΜΑΛΕΟΣ

4. ΓΝΩΣΗ

5. ΑΠΑΤΕΤΙ (αντίετροφα)

6. ΡΟΤΟ

7. ΙΚΑΡΟΜΟΥΧ (αντίετροφα)

8. ΤΟΛΜΗ

9. ΑΙΡΕΘΥΕΛΕ (αντίετροφα)



Επεξηγήσεις:

1. Τα πέταλα της ήταν μαχημένα.

2. Η πρώτη μαργαριτοπούλα ήταν η Αγάπη

3. Ο κηρυχός που έφερε τη Χάρη, ήταν ρωμαλέος

4. Η Γνώση ήθελε να γυρίσει τον Ρόμο.

5. Τα πέταλα που είχαν μαργαριτοπούλες ήταν 10.

6. Οι μαργαριτοπούλες άκου έπαιναν, ρωτούσαν τους ανθρώπους.

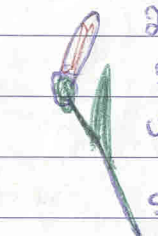
7. Το Ικαρομάκι, ήταν το τελευταίο πέταλο.



8. Η Τύχη βούτηξε την Χειμωνόφερη και τον Μαματινοκέφαλο.

9. Η Ελευθερία δεν ήταν αποδεκτή στον δικτά.

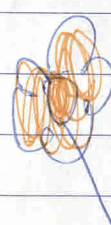
ΜΗΝΥΜΑ

Όπως βλέπω, τα ονόματα των 10 μαργαριτοπούλων δεν τα βρήκε τυχαία η συγγραφέας. Η Αγάπη, ονομάστηκε έτσι επειδή είχε μέσα της μεγάλη αγάπη για τους άλλους. Η Γνώση επειδή είχε και ήθελε πολλές γνώσεις. Η Ελευθερία ελευθερώθηκε και αγαπούσε την Ελευθερία. Η Τύχη που τυχαία έκανε ό,τιδήποτε ήτανε τυχερή. Η Χάρη που ήταν αγνή, χαρούμενη και ζήλοισα δεν είχε βιασύνη και είχε πολλή χάρη. Η Υπομονή που διόριζε δύσκολο ρουστιάτι, δεν άρνησε ποτέ να βρε



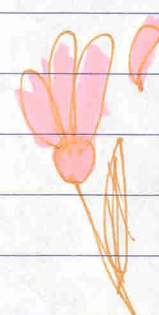


τον πρίγκιπα της, επειδή είχε υπακομή. Η Προκοπή που είχε
βρει ένα χωράφι, με την προκοπή της το αγόρασε και το 'κανε
τόπο με το δικό της σπίτι. Η **Ζηνότερα**, που ήτανε τόσο
αγαπή, ο νέος βασιλιάς της πόλης "Πρώτος", την αγάπησε και
την παντρεύτηκε, χάρη στην ευνοϊκότητά της. Η **Τόλη** η
πιο ταπεινή, ελευθέρωσε τους δούλους και έδωσε τα κτήρια.
Το **Χαροβάκι**! Η τελευταία κόρη (μαργαριτεοπούλα), ήτανε
πολύ πονηρή κι έξυπνη! Και χρίτωσε το σπίτι των αδε-
ρφιών της από το δήμαρχο! Και στο τέλος βρίσκει το α-
πόμυσο της τσίφρι!




'Όλα αυτά τα ονόματα, εάν τα θυμάσαι, γίνονται ε-
νας πολύ καλός άνθρωπος και με τη χάρη του, και με το
χαιρό του και με τα όρα του! Γι'αυτό η ευχαριστίας έ-
γραψε αυτά τα ονόματα, διότι δημιουργούν τον καλύτερο
άνθρωπο του κόσμου!

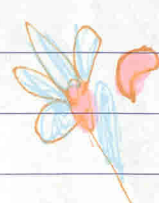
ΠΟΙΗΜΑ



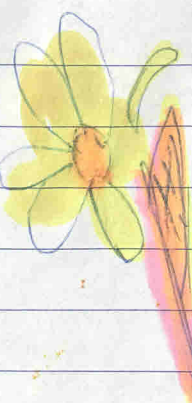
Η Μαργαρίτα κάθονταν, μες
τον μεχάρο κάμπο, μα ζαφνικά
αμαύζονται κάποιοι από 'κει κάτω.



'Ένα ζευγάρι έρχονταν και σταματούσε
κάπου. Κι η Μαργαρίτα λέει κρυφά: "Θεέ μου,
γιατί να 'ρθουν;"

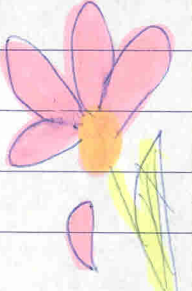


Το κοριτσάκι σταματούει, και το αγόρι ήρωαίει:
"Με αγαπās αγόρι μου," κι εκείνος την κοιτάει.
Κι εκείνη εκβεί και παίρνει τη μαργαριτεούλα
κι αρχίζει να τη φαδίζει, και φαδία να την πονάει.
Το τελευταίο πέρασο κρυφά κρυφά λέγει και τηνε ζεφειάει.
"Δε μάχαλαίς τερκά" και τρέχει μακρυσά με δάκρυα ποδιά.
Και τη μαργαρίτα χρίω την αφήνει να κυλάει κι εκείνη
αρχίζει να τραγουδεί: "Γιατί να μου γινεται αυτό, κι εγώ να πονά-
ω, τι έφτασα θεέ μου εγώ, τίποτα εσύ χριστάω;"



Και χύει το δάκρυ το πικρό από την μαργαρίτα,
και ανοίγει η γη και χιζείται απ' την πομπή της πίκρα...
Και το πνεύμα της ΣΟΦΙΑΣ, θγαίνει από εκεί!


"Ποιος είσαι εσύ!; και από 'μένα τι ζητάεις!";
Και το πνεύμα θκύβει εκεί κι αρέσως την ρωτάει:
"Τι δες καλό μου γουλουδάκι, από 'μένα πες του ότι
δες κι αρέσως την επίδραία σου ενώ θα εκπληρωθεί."



"Να γίνω ήλιος δέλω ζω, και με 10 κόρες, να 'χω να κοιτώ
επί του ουρανό και να τις ευχαριστώ όταν κάνουν το καλό."

Κι ενδύς μεταμορφώνεται η μαργαρίτα ήλιος!
Κι οι κόρες της γενιούνται αρέσως κι ονόματα τους θγαίνει:

Η Αγάπη θα 'ναι η πρώτη μου και ^{όπως} θα αγαπάει,
και θα βοηθάει, όπως οι κόρες θα ^{την} πεθαίνει!



Κι η Τύχη, η τυχερούσα μου θα έχει πάντα πίστη,
και σε όλα δρώτα τις έβρασε ονόματα που είτε θα
τις βασταίει.

Εκείνες οι κόρες, βοηθήσαν όλο τον κόσμο, όλο!
Κι έδωσαν την πατρίδα τους, και έδωσαν το καλό όλων!

Κι μαργαρίτα από φηγά, τις κοιτάζει και γελά, χαρούμενα
και δειπτόσο τις αγαπά.